

- 2) Δεδομένου ότι το δικαίωμα της ίσης μεταχείρισης και η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων συνιστούν γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης που εξειδικεύονται σε οδηγία (άρθρα 20 και 21 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και κατοχυρώνονται με το άρθρο 23 της Οικουμενικής Διακηρύξεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου καθώς και ότι θεωρούνται ως θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα κατά την έννοια των άρθρων 151 και 153 ΣΛΕΕ, είναι συμβατή με τη συμφωνία-πλαίσιο που είναι προσαρτημένη στην οδηγία 1999/70/EK ⁽¹⁾ η αποσκοπούσα στην επίτευξη των σκοπών της συμφωνίας αυτής ερμηνεία κατά την οποία είναι δυνατόν να θεμελιωθεί δικαίωμα αποζημιώσεως υπέρ εκτάκτου δημοσίου υπαλλήλου είτε βάσει συγκρίσεως με απασχολούμενο δυνάμει σχέσεως εργασίας ορισμένου χρόνου διεπόμενης από το εργατικό δικαίο, δεδομένου ότι η επιλογή του νομικού καθεστώτος (δημοσιούπαλληλική σχέση ή σχέση εργασίας διεπόμενη από το εργατικό δικαίο) εξαρτάται μόνο από τον εργοδότη του δημόσιου τομέα, είτε βάσει της άμεσης κάθετης εφαρμογής των αρχών αυτών, η οποία γίνεται δεκτή σε σχέση με το πρωτογενές δικαίο της Ένωσης;
- 3) Λαμβάνοντας υπόψη, στην υπό κρίση υπόθεση, την τυχόν ύπαρξη καταχρηστικής πρακτικής συνιστάμενης στη σύναψη συμβάσεων ορισμένου χρόνου για την κάλυψη παγίων αναγκών ελλείψει αντικειμενικού λόγου συνδεδεμένου με επείγουσες και επιτακτικές ανάγκες που να τη δικαιολογούν, καθώς και την απουσία, στο ισπανικό εθνικό δικαίο, κυρώσεων ή αποτελεσματικών περιορισμών μιας τέτοιας πρακτικής: στην περίπτωση κατά την οποία ο εργοδότης δεν παρέχει μονιμότητα στον εργαζόμενο, συνάδει με τους σκοπούς της οδηγίας 1999/70/EK η χορήγηση, ως μέσο για την πρόληψη τέτοιας καταχρηστικής πρακτικής και για την εξάλειψη των συνεπειών παραβιάσεως του δικαίου της Ένωσης, αποζημιώσεως συγκρίσιμης με την αποζημίωση λόγω καταχρηστικής απολύσεως, εν είδει κατάλληλης, αναλογικής, αποτελεσματικής και αποτρεπτικής κυρώσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/EK του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (EE 1999, L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 9 Μαρτίου 2018 — José Cánovas Pardo S.L. κατά Club de Variedades Vegetales Protegidas

(Υπόθεση C-186/18)

(2018/C 211/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: José Cánovas Pardo S.L.

Ανααιρεσίβλητη: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προσκρούει στο άρθρο 96 του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 ⁽¹⁾ ερμηνεία του άρθρου αυτού κατά την οποία, εφόσον έχει παρέλθει η τριετής προθεσμία από τότε που, άπαξ και χορηγήθηκε κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας, ο δικαιούχος είχε λάβει γνώση της πράξεως προσβολής και της ταυτότητας του παραβάτη, οι αξιώσεις δυνάμει των άρθρων 94 και 95 του κανονισμού έχουν παραγραφεί, ακόμη και αν οι πράξεις αυτές έχουν συνεχιστεί έως τον χρόνο ασκήσεως της αγωγής;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι, σύμφωνα με το άρθρο 96 του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94, η παραγραφή αφορά αποκλειστικώς και μόνον τις συγκεκριμένες πράξεις προσβολής που έχουν συντελεστεί εκτός της τριετούς προθεσμίας, όχι όμως αυτές που έχουν συντελεστεί εντός των τριών τελευταίων ετών;

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, θα μπορούσε, εν προκειμένω, η αξίωση παύσεως καθώς και αποζημιώσεως να γίνει δεκτή μόνο σε σχέση με τις τελευταίες αυτές πράξεις που έχουν συντελεστεί εντός των τριών τελευταίων ετών;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ 1994, L 227, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) στις 19 Μαρτίου 2018 — Google LLC κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-193/18)

(2018/C 211/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Google LLC

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η φράση «υπηρεσίες των οποίων η παροχή συνίσταται, εν όλω ή εν μέρει, στη μεταφορά σημάτων σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών», που περιέχεται στο άρθρο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας-πλαίσιου 2002/21/ΕΚ (¹), την έννοια ότι καλύπτει ή μπορεί να καλύψει και διαδικτυακές υπηρεσίες ηλεκτρονικού ταχυδρομείου οι οποίες στηρίζονται στο ανοικτό διαδίκτυο και δεν εξασφαλίζουν, καθεαυτές, πρόσβαση στο διαδίκτυο;
- α) Έχει η ανωτέρω φράση την έννοια ότι οι υπηρεσίες τεχνικής επεξεργασίας πληροφοριών τις οποίες παρέχει ο φορέας εκμεταλλεύσεως τέτοιας υπηρεσίας ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μέσω του δικού του διακομιστή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, δηλαδή η αντιστοίχιση των διευθύνσεων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με τις διευθύνσεις Πρωτοκόλλου Διαδικτύου των εξυπηρετούμενων φυσικών συνδέσεων και η αποστολή ή –αντιστρόφως– η λήψη, μέσω του ανοικτού διαδικτύου, μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου κατακερματισμένων σε πακέτα δεδομένων βάσει διαφόρων πρωτοκόλλων της οικογένειας των διαδικτυακών πρωτοκόλλων, πρέπει να θεωρούνται ως «μεταφορά σημάτων» ή μήπως συνιστά «μεταφορά σημάτων» μόνον η διαβίβαση των εν λόγω πακέτων δεδομένων μέσω διαδικτύου η οποία εξασφαλίζεται από τους φορείς παροχής (προσβάσεως) διαδικτύου;
- β) Έχει η φράση αυτή, ιδίως, την έννοια ότι η διαβίβαση μέσω του ανοικτού διαδικτύου μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου κατακερματισμένων σε πακέτα δεδομένων, η οποία εξασφαλίζεται από τους φορείς παροχής (προσβάσεως) διαδικτύου, μπορεί να λογίζεται ως υπηρεσία παρεχόμενη από τον φορέα εκμεταλλεύσεως τέτοιας υπηρεσίας ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, με αποτέλεσμα ο φορέας αυτός να παρέχει, επίσης, υπηρεσία συνιστάμενη σε «μεταφορά σημάτων»; Υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί να λογίζεται τούτο;
- γ) Σε περίπτωση που ο παρέχων τέτοια υπηρεσία ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μεταφέρει ο ίδιος σήματα ή μπορεί να λογίζεται ότι παρέχει την υπηρεσία μεταφοράς σημάτων που εξασφαλίζει ο φορέας παροχής (προσβάσεως) διαδικτύου: δύναται η εν λόγω φράση να ερμηνευθεί, ιδίως, υπό την έννοια ότι τέτοια υπηρεσία ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ανεξαρτήτως τυχόν επιπρόσθετων λειτουργιών όπως η επεξεργασία, η αποθήκευση και η οργάνωση των μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή η διαχείριση των επαφών και ανεξαρτήτως των τεχνικών απαιτήσεων που καλύπτονται από τον παρέχοντα την υπηρεσία αυτή σε σχέση με μεμονωμένες λειτουργίες, συνίσταται επίσης, «εν όλω ή εν μέρει», στη μεταφορά σημάτων, για τον λόγο ότι, υπό το πρίσμα μιας λειτουργικής θεωρήσεως από τη σκοπιά του χρήστη, προέχει η επικοινωνιακή λειτουργία της υπηρεσίας;